

Dosarul nr. 2ra-304/2022
2-21023570-01-2ra-04032022

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Central (I. Dragulean)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (I. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

Î N C H E I E R E

06 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Marcel Plugaru,
în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către
Diana Plugaru împotriva lui Marcel Plugaru cu privire la desfacerea căsătoriei și
încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori,
împotriva deciziei din 04 noiembrie 2021 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a ț ă :

La 15 februarie 2021, Diana Plugaru reprezentată de avocatul Aliona Chistruga, a depus cerere de chemare în judecată, împotriva lui Marcel Plugaru, solicitând desfacerea căsătoriei înregistrată la 29 octombrie 2005 în Primăria Terebna, r-nul Edineț, trecută în registrul actelor de stare civilă cu nr. 06, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori, Xxxx, născută la xxxx și Xxxx, născut la xxxx, în sumă fixă a câte 1200 de lei lunar pentru fiecare copil din momentul adresării în instanța de judecată până la atingerea majoratului copiilor.

În motivarea acțiunii a indicat că la 29 octombrie 2005, a înregistrat căsătoria cu pârâtul, în familie s-au născut 2 copii, fiica Xxxx, născută la xxxx și fiul Xxxx, născut la xxxx.

Căsătoria cu pârâtul a eșuat devenind o formalitate, neînțelegerile, incompatibilitatea caracterelor a dus la destrămarea familiei, din vara anului 2020 locuiesc separat. Consideră că pârâtul urmează să participe la întreținerea copiilor comuni pentru asigurarea dezvoltării intelectuale, fizice și sociale a minorilor.

Prin încheierea protocolară din 24 martie 2021 a Judecătoria Edineț, sediul Central, s-a admis demersul lui Marcel Plugaru și s-a acordat părților termen de împăcare de 2 luni până la 24 mai 2021 (f.d. 29-30).

Prin hotărârea din 24 mai 2021 a Judecătoria Edineț, sediul Central, a fost admisă integral cererea de chemare în judecată.

S-a desfăcut căsătoria încheiată între Marcel Plugaru și Diana Plugaru (Spînu) înregistrată la 29 octombrie 2005, cu nr. 06 de Primăria Terebna, r-nul Edineț.

S-a încasat de la Marcel Plugaru în beneficiul Dianei Plugaru pensia de întreținere a copiilor minori Xxxx, născută la xxxx și Xxxx, născut la xxxx, în sumă bănească fixă în mărime a câte 1200 de lei lunar pentru fiecare copil începând cu data de 15 februarie 2021 și până la atingerea majoratului copiilor.

S-a încasat de la Marcel Plugaru în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 864 de lei.

Prin decizia din 04 noiembrie 2021 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de către Marcel Plugaru și s-a menținut hotărârea din 24 mai 2021 a Judecătorei Edineț, sediul Central adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Diana Plugaru împotriva lui Marcel Plugaru cu privire la desfacerea căsătoriei și încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond de admitere a pretenției privind desfacerea căsătoriei din motiv că soții Plugaru nu locuiesc împreună, iar în termenul de împăcare de 2 luni acordat părțile nu s-au împăcat.

Referitor la pretenția privind încasarea din contul lui Marcel Plugaru a pensiei de întreținere pentru copiii minori, Xxxx și Xxxx în cuantumul de 1200 de lei pentru fiecare copil, instanța de apel a considerat ca fiind justă concluzia instanței de fond de admitere a pretenției, constatând că ambii părinți sânt obligați să contribuie la întreținerea copiilor minori, iar conform informației oferite de Biroul Național de Statistică, valoarea minimumului de existență pentru un copil cu vârsta între 7-17 ani în semestrul I al anului 2020 a constituit 2 261,5 de lei, părinții având obligația asigurării unui trai decent pentru fiecare copil.

Mai mult, Marcel Plugaru este apt de muncă, personal indicând în referință că din luna decembrie 2020 a plecat la muncă în Franța (f.d.19), nu a întemeiat altă familie și nu are alte persoane la întreținere.

La 17 februarie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Marcel Plugaru, a declarat recurs împotriva deciziei din 04 noiembrie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a solicitat casarea parțială a hotărârilor judecătorești cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care să fie respinsă cerința cu privire la desfacerea căsătoriei, cu dispunerea încasării pensiei pentru întreținerea copiilor minori în mărime de 700 de lei lunar pentru fiecare până la atingerea majoratului.

În motivarea recursului Marcel Plugaru a invocat că instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 37 alin. (3) – (5) din Codul familiei or, faptul că este plecat peste hotarele țării nu înseamnă că relațiile familiare s-au destrămat.

Recurentul susține că reclamanta nu a prezentat probe în sensul destrămării familiei or, aflându-se peste hotare atât telefonic, cât și prin intermediul rețelelor de socializare a încercat să discute cu reclamanta pentru a se împăca dar ultima nu răspunde.

Recurentul a menționat că, în cadrul ședințelor de judecată a prezentat legitimația de dizabilitate, certificatul medical autentificat în modul prevăzut de lege și certificatul medicului de familie prin care se confirmă că este diagnosticat cu diabet zaharat de tip II, însă instanțele de judecată nu au dat apreciere acestor înscrisuri și neîntemeiat au constatat că aflându-se peste hotarele țării este apt de muncă și poate achita pensia pentru întreținerea copiilor în mărime de 1 200 de lei pentru fiecare. De asemenea, recurentul a precizat că, a plecat peste hotarele țării pentru a câștiga bani pentru intervenție chirurgicală, însă lucrează ocazional, pe ore,

iar din cauza stării de sănătate nu se poate angaja la un loc de muncă stabil, astfel suma de 1 200 de lei este enormă fiind de acord să achite câte 700 de lei pentru fiecare copil.

Recurentul a menționat că participă la întreținerea copiilor și după posibilitate ajută copii, atât material cât și financiar, iar după adoptarea hotărârii copii refuză să meargă la bunica lor și să primească ajutorul care le expediază motivând prin faptul că mama nu le permite.

La 04 martie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatei copia cererii de recurs depusă de către Marcel Plugaru, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 114).

La 01 aprilie 2022, Diana Plugaru a depus referință prin care a solicitat declararea ca fiind inadmisibilă a recursului declarat de către Marcel Plugaru împotriva deciziei din 04 noiembrie 2021 a Curții de Apel Bălți.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 04 noiembrie 2021.

La data de 05 ianuarie 2022, prin intermediul oficiului poștal și prin intermediul poștei electronice (f.d. 99, verso) a expediat în adresa participanților la proces decizia motivată.

Potrivit avizului de recepție nr. DS8005956932AS, la 19 ianuarie 2022, Marcel Plugaru a recepționat decizia din 04 noiembrie 2021 a Curții de Apel Bălți (f.d. 103).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 17 februarie 2022 și este în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de

casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Marcel Plugaru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Marcel Plugaru.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh